

Lucas 24 1-12 – Pasen

Lezing: Lucas 24:1-12

Lieve mensen,

Ik moet bij het Paasverhaal denken aan de huidige tijd. Mensen opgesloten in hun huizen. Deuren dicht om het Corona buiten de deur te houden. Afstand tot anderen uit angst voor besmetting. Zo zitten de leerlingen er ook bij. Samen treuren ze. De dingen zijn zo vreemd gelopen. Angstig zijn ze voor wat komen gaat. Wat voor effect gaat het hebben op hun leven? Op hun toekomst? Als zelfs hun vriend Jezus – die toch heel wat wonderen heeft laten zien – als zelfs Jezus uiteindelijk door de dood is ingehaald. Wat moet er dan van hen worden? Ze zitten bang binnen. Angstig voor wat komen gaat.

Hoe moet dat, als je opgesloten zit? Je geliefden achter glas of via Skype moet ontmoeten. Als alle dingen anders gaan dan je normaal gewend was. En als de toekomst onzeker is, omdat je je werk kwijt bent, of iemand van wie je houdt vecht op de IC voor zijn of haar leven. Je plannen op de lange baan. En zo is er meer. Je bent van slag. Alles is anders dan je gedroomd, gehoopt of gebeden hebt.

Vrouwen lopen vroeg door de straten. Ook zoals nu. Willen ze anderen vermijden? Beetje schichtig kijken ze om zich heen. Ook onzeker. Ze hebben zelfs niet gedacht aan de zware steen. En ze raken nog meer van streek. Want bij de graftuin aangekomen is de steen weggerold. Ze rennen er naar toe. En stappen binnen. Geen lichaam te zien. En dan staan er ineens twee stralende gedaanten bij ze. Ze schrikken zich te pletter. Ze deinzen achteruit en nemen als vanzelf meer dan anderhalve meter afstand. Handen voor hun gezicht.

Maar die twee engelen hebben ongelooflijk nieuws. Ze zeggen: het leven is sterker dan de dood! Jezus had het toch gezegd. Meerdere malen. Hij had het toch laten zien. In allerlei genezingen. Wonderen van nieuw leven. Als teken van wat komen ging. Nu is het gebeurd. Het graf is leeg. Jezus is opgestaan.

In een wereld, waarin de dood een grote rol speelt. Altijd al. Mensen zeggen wel eens dat dat de enige zekerheid is als je geboren wordt. Dat je eens zal sterven. De dood hangt als een doem over je leven. Zeker nu. Zoveel overlijdensadvertenties in kranten. Misschien ook wel heel dichtbij, in familie of vriendenkring. Je bent heel verdrietig. In die wereld, in jouw leven, klinkt vandaag deze boodschap: de dood is niet het sterkst. En ook niet het einde. Er is nieuw leven mogelijk! Jezus is opgestaan!

Ik vind dat een hoopvolle boodschap. Niet de dood heeft het uiteindelijk voor het zeggen. Niet alles wat leidt tot de dood is bepalend voor je leven. Nee, er is ruimte. Voorbij de dood is er leven. En dat maakt dat er ook vóór de dood leven mogelijk is. Ruimte is. Uitzicht. Nou, als de vrouwen dat horen dan rennen ze terug naar de leerlingen. En ze vertellen het. Wát een groot nieuws.

Maar de leerlingen vinden het kletspraat. En ik kan me dat voorstellen. Het is ook te groot om te bevatten. In een wereld die gedomineerd wordt door de dood. Als een virus rondgaat en overal en op allerlei manieren zijn tol eist. Als je vriend net op vrijdag een marteldood gestorven is. En dat je dan, midden in je rouw en je angst, dit te horen krijgt! Kletspraat.

Kletspraat? Nee! Want Petrus gaat kijken. En Jezus verschijnt later op die dag aan alle leerlingen. En daarna aan nog veel meer mensen. Het is echt waar! De dood heeft niet het laatste woord. Corona is niet bepalend voor je leven. Hoe het ook de nieuwsrubrieken vult. Hoe mensen het ook zullen afdoen als kletspraat. Als jij met deze boodschap van hoop komt. Je mag het niet verzwijgen!

Want wat nou als het waar is? Als de dood echt niet het laatste is? Dat zou toch iedereen fantastisch vinden!? We gunnen elkaar toch het leven? Dat zie je: waarom blijven we zoveel binnen? Waarom houden we afstand, ook als we jong zijn en niet vatbaar? Wat is de boodschap van de overheid? Nou, dan bescherm je het leven van anderen. Dan spaar je het leven van kwetsbare mensen. Je doet het niet voor jezelf. Maar juist voor de ander.

Als je dan fantastisch nieuws hebt. Nieuws dat óók iets te zeggen heeft in deze Coronacrisis. Dan houd je dat toch niet voor je!? De vrouwen nemen het risico dat ze niet voor vol worden aangezien. En uiteindelijk zijn zij de eerste getuigen van dit wereldveranderende nieuws: de dood heeft niet het laatste woord. Ook al vind je het nog zo verwonderlijk, dit nieuws is waard om te delen. Hoop in onzekere tijden. In deze periode van angst en somberheid mag het klinken. Jezus is opgestaan!

Amen